

## ЛИСИЦА И РАК.

Лиса гиздаво напета тржгна да се попрошета по-далеко от селата — татък нейде из полята, дето няма страшни псета, да я гонят със бес клета.

Тя доближи до реката и сжгледа вжв тревата, рак се грозен там прострел и едвам-едвам пжлзел.



— А бе, рачо, тжй ли бива? Хитра лиса се присмива. — с осем крака си пжк, виж, едвам-едвам вжрвиш!

— Вземи си думите назад! — викна рачо наш със яд. С теб се хващам аз на бас да се надбягвам цял час... Надпревариш ли ме сал еднаж, ти ме целичжк изияш! Ако пжк те надбегна аз, що ще ми дадеш тогаз?

Лиса на това се сжгласява и на рачо обещава, ако той я надпревари, да му даде скжпли дари.